

Prvi slovenski dnevnik v Zedinjenih državah. Izhaja vsak dan izveniši nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in the United States. Issued every day except Sundays and Holidays.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 207. — ŠTEV. 207.

NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 2, 1905. — V SOBOTO, 2. SEPTEMBRA, 1905.

LETNIK XII. — VOL. XII.

Rusko-japonsko premirje na bojišču.

MIROVNA POBLAŠČENCA RUSIJE IN JAPONSKE STA PODPISALA POGODBO ZA PREMIRJE.

Ta pogodba postane pravomočna, ko bo mirovna pogodba podpisana.

RAZOČARANJE NA JAPONSKEM.

Portsmouth, N. H., 1. septembra. Pogodba bo najbrže jutri ali pa v nedeljo dogotovljena. Ko se bodo dogovorili, bodo Rusi in Japonci vsi vsebinsko pogodbe brzojavili svojima vladama, na kar dobita Witte in Komura v tork ali v sredo pooblastilo, da smeta pogodbo podpisati. Premirje je zagotovljeno, le podrobnosti bodo določila Linevič in Oyama. Oba pooblaščenca sta uvidela, da mirovna pogodba ne ugađa niti Japoncem, niti Rusom. Zlasti na Japonskem je pričakovati veličansko razočaranje in novi čini japonske delegacije je danes dejal: "Mi dobro vemo, da nas bodo v demovini sprejeli s kamenjem ali pa celo z dinamitom."

Za poslovitve ruskih in japonskih pooblaščenec pri predsedniku še ni nič določena. Komura in Witte bodo vsak za sebe potovala v Oyster Bay, da se predsedniku in imenu svojih vlad zalivalita za njegov trud in se zajedno poslovita. Witte ne potuje v Chicago, ker nima dovolj časa na razpolago.

Tokio, 1. sept. Ministerski predsednik Katsura in marki Ito dobivata vsaki nesevstne protestov in spomenic, s katerimi ljudstvo ugovarja sklepnim miru. Vselej niti ni nikjer opaziti veselja. Vlada skrbno čuva podrobnosti mirovnih določil, čer se boji ljudstvu odkriti naznaniti, da je izgubila vse ono, kar si je v vojni pridobila. Ljudstvo je splošno pričakovalo, da se bodo mirovna konferenca izjavila. Da bodo Japonska odstopila od svojih zahtev glede vojne odškodnine, ni nihče smatral mogočnim. Časopisje odkrito priznava, da je razočaranje in izjavlja, da se ljudstvo s takimi pogoji nikdar ne more zadovoljiti. "Jiji Shimpo" piše: "Da je prišlo do mira, pomenja, da so naši pooblaščenec Rusom vse odstopili, kar smo jih zahtevali, da se ljudstvo s takimi pogoji nikdar ne more zadovoljiti. "Jiji Shimpo" piše: "Da je prišlo do mira, pomenja, da so naši pooblaščenec Rusom vse odstopili, kar smo jih zahtevali, da se ljudstvo s takimi pogoji nikdar ne more zadovoljiti."

Portsmouth, 1. sept. Japonska vlada je privolila v takojšnje premirje. Poslanik Takahira je obiskal ob 11. uri poslanca Rosena in mu naznanil, da je Komura dobil od svoje vlade brezjavno naročilo, vsled kterega naj takoj ukreni vse, kar je potrebno za ustanovitev premirja. Rosen je o tem Witteju takoj sporočil in danes bo vojna dejanski končana. O podrobnostih premirja se dogovorita Oyama in Linevič.

Ko sta se obojestransko pooblaščenca sporazumela, zastavila sta čestne besede, da bodo pogodbo smatrala veljavno tudi dokler ne bodo podpisani.

V ostalem je pa treba rešiti sedaj že razna važna vprašanja, o katerih zamore priti še vedno do nesporazuma. Zlasti pa delitev Sahalina ni tako jednostavno, kakor je je videti na prvi pogled. Vsekako je potrebna pogodba kolikor mogoče natančno izdelati. Hitro izdelovanje pogodbe je vsled Japoncev skoraj nemogoče, kajti oni skoraj za vsaki stavek v pogodbi posebej argumentujejo. Da bi prišlo do izjavitve mira, sedaj ni več pričakovati, tako da bodo Rusi in Japonci pogodbo v tork podpisali.

Zadnja seja se bo vršila gotovo v tork, kajti Witte namerava v sredo s svojim spremstvom odpotovati. Prvih 11 točk pogodbe je gotovih in izdelani je treba še štiri točke.

Radi odstranitve ruskega in japonskega vojaštva iz Mandčurja zamore priti med obojema strankama še do navstričja.

Sodnik Dennison in japonski tajniki so pri izdelovanju mirovne pogodbe mnogo počasnej, nego ruski, kajti celo njihovi tolmači niso popolnoma večji francoskega pismenega jezika in potrebujejo za vsako besedo slovar.

Danes prideta iz Washingtona dva kaligrafa, kteri bodo spisala pogodbo v obeh jezikih na pergament.

Portsmouth, N. H., 2. sept. Večraj sta Rusija in Japonska sklenili premirje s pogojem, da postane pravomočno še le, ko bodo mirovna pogodba podpisana. Tako je naprosil Komura in Witte je v to privolil. Prvotno je Witte dejal, da je premirje nepotrebno, toda končno se je japonskega poslanca vendar le udal. Mirovna pogodba bo že jutri gotova.

Nad milijon naseljencev v minolem letu.

V MINOLEM POSLOVNEM LETU DOSEPELO JE V ZJEDINJENE DRŽAVE 1,026,499 NASELJENCEV.

Naseljevanje je doseglo sedaj svoj rekord.

VZROK: EVROPSKA BEDA.

Washington, 2. sept. Vladin oddelek za trgovino in delo objavil je ravno kar uradno poročilo o naseljevanju v minolem letu.

Iz tega poročila je razvidno, da je prišlo v poslovnem letu, katero se je zaključilo dne 30. junija, v Zedinjene države 1,026,499 naseljencev v enem letu, odkar obstoje Zedinjene države. Največ naseljencev v enem letu prišlo je dosedaj leta 1903, namreč 857,046.

V prvaj polovici letošnjega leta, od 1. januarja do 31. julija, dospelo je na naše ozemlje 547,183 nadaljnih naseljencev.

Samo v juliju prišlo je 76,000 naseljencev.

Prvo mesto v naseljevanju zavzema sedaj Avstrija, ktere se boče vsako leto rešiti, kajti skoraj nikjer na svetu davki niso tako neznosni in nikjer na svetu se s prostim in brezpravnim ljudstvom ne ravna tako tiranski, kakor v Avstro-Ogrski.

"RUBERNECK."

2000 funtov težak voz je šel preko vrtal taljanskega dečka ne da bi se mu kaj zgodilo.

Pravi čudež je da 14 letni Giovanni Figarini, kterega je večraj povezal 2000 funtov težak voz še vedno živi.

Figarini vozil se je večraj zjutraj na svojem kolesu po Mulberry Str. proti jugu, ko mu je privozil nasproti s polhitovim naloženim voz. Ko je dospel Figarini do voza, je padel zajedno s svojim kolesom na tla tako da je šlo spred no ko težkega voza preko dečkovega vrata. Voznik je skušal voz ustaviti, toda to se mu je posrečilo še le, ko je šlo tudi zadnje kolo preko dečkovega vrata. Več mož med njimi tudi šafarjuznega policajkega komitaja Me Avoya in nek policijski narednik so priskrbeli da bi pobrali dečkovo truplo, kajti da je bil deček mrtev ni nihče več dvomil. Toda kako so se ljudje znebili ko so našli dečka popolnoma živega in zdravega. Ko so dečka pobrali je najprej vprašal za svoje kolo na kar je hotel iti domov. Toda policajci o ga odvleli seboj na postajo, kjer je preiskal zdravnik dr. Devanney iz bolnice sv. Vincenta, kteri si ne zna tolmčiti, kako je mogoče, da deček še živi.

Razlika.

Ako kak klerk špekulira z denarjem svoje firme in izgubi imenunjemo to, tatvino tudi ako njegovi sorodniki denar povrnejo. Ako je pa klerk zvezni senator in ako je vrhu tega še v Vanderbilto v sorodstvu, je rešena vsa čast. Kedo se smeje?

Indian Territory.

Indian Territory se pripravila da postane samostojna država. Pripravljeni odbor je izvolil za ime bodoče države besedo "Sequoah" vrhu tega je sklenil spremeniti territory v prohibicijsko državo in istodobno — pumpati \$25,000,000. Več neumnosti napraviti na enkrat zaista ni mogoče.

Denarje v staro domovino pošiljamo

za \$ 20.55 100 kron,
za \$ 41.00 200 kron,
za \$ 201.40 1000 kron,
za \$1021.75 5000 kron.

Postarina je viteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarje pošiljate izplačjuje c. k. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprilicnejše do \$25 v gotovini v priporočenem ali registrovanem pismu, večje zneske pa Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. **FRANK SAKSER,** 109 Greenwich Street, New York, 1778 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Witzhoff milijonar in zapravljivec.

IZ FRANCIJE PRIDE NJEGOV BRAT, DA SE PORAVNA S ŽENAMI KTERE JE OSTAVIL.

Njegova prva soproga trdi, da jo je hipnotiziral.

SEDAJ JE V CONNECTICUTU.

V New York je dospela iz Philadelphije, Pa., gospa Bessie Justir hči pokojnega A. Oppenheimerja iz Connecticuta, ktera se je pred desetimi leti poročila z oliganistom dr. Witzhoffom, kateri se je takrat imenoval Juster. V New York je prišla, da se snide z Witzhoffovim bratom kteri pride danes semkaj iz Francije.

Ta brat se je napolni v Ameriko, da se z žrtvami Witzhoffa ako mogoče poravnava tako da bi ne bil Witzhoff zaprt.

Gopa Juster trdi, da je Witzhoff zapravljal tukaj najmanj dva milijona dolarjev. On je starejši sin nekega milijonarja v Braicieux na Francoskem kteri je pred tremi leti umrl.

P. tem ko je Witzhoff živel v Parizu izredno veselo in napravil ogromne dolgovce, ktere je njegov oče poravnal, in so ga po njegovi lastnej želji poslali v Ameriko in mu dajali vsaki mesec po \$ 400.

Justijeva se je seznanila z veselim Francozom potom častniškega inserala. Ona je sedaj prepričana, da je Witzhoff njo in vse ostale svoje žene hipnotiziral.

Policija je sedaj dobila poročilo, da je Witzhoff neke v Connecticutu kjer ga bodo najbrže prijeli.

PO DEVETIH LETIH.

Lota Kohnova dobila je sliko svojega pred leti vkradenega otroka.

Po zimi leta 1896. je nek velik mož vzel takrat 5 letno klerko Rosie, gospej Lati Kohnovej, ko se je dekletce igralo na ulici pred hišo št. 83. Dasi ravno so stariši vkradeno dete neprestano iskali, je bil vse njihov trud zaman.

Večraj je pa prišel nek nepoznanec v hišo št. 10 Orchard Str. kjer stanuje sedaj mati vkradenega Rosie. Mater je vprašal je li ona mati vkradenega otroka. Ž. a. je vprašanje potrdila, na kar jej je ptujec vrgel na mizo malo fotografijo in jo vprašal: "Je li to Rosie?"

Mati je pričela jekati: "Ah moj otrok moje srčice!" vzkliknila je mati. "Kje je sedaj? Povejte mi, kje je zamorem dobiti?"

Toda ptujec je odvrnil, da jej ne more ničesar povedati, ker je zaman otroka iskati, ker ima sedaj drugo ime. Takoj na to je ptujec odšel.

Gospa Kohnova je bila preveč vznružana in prestrašena, tako da ni zamogla slediti možu. Na sliko ni nikakega imena iz česar bi bilo sklepati od kje prihaja slika.

Nagrada za ženitev.

Poročali smo, da je lastnik neke kavarnar na Broadwayu sklenil dati vsakemu od svojih vslužbencev po \$100, kteri se oženi in \$ 50 kakor hitro postane oče. Sedaj mo pa zvedeli, da je omenjena kavarnar sredi — tenderloina in da v njo zahajajo večinoma dame in gospeje iz "demi monde." In kdor se tamkaj oženi zasluži več nego nagrado.

Še jedna razlika.

V Avstralski velja funt mesa 2 centov in tam imajo istotoliko živine, "kakor pri nas. Toda Avstralsija nima trsta za meso in tudi ne — boja proti trustu.

Velika tatvina v hotelu.

Boston, Mass., 1. septembra. Robert B. Kelley iz Philadelphije naznanil je danes policiji, da pogrša prstan kteri je vreden \$3600. Prstan mu je nekdo vkradel iz sobe v hotelu kjer je stanoval.

Strahovi.

Ko je policaj Buckeit od postaje na Hamburg Ave. Brooklyn Borough v New Yorku, danes zjutraj ob 2. uri stal na Wyckoff Ave. in Stanhope Str. ugledal je nekega duha. Ko ga je pa natančneje opazeval je dognal, da je duh 32 letni G. Raumer iz Sparr Str. kteri je bil obločen le v sprajo. Raumerja so malo prejje dovedli v bolnico od kjer je pa v samej spraji všel. Policaj ga je srečno vjel in odvedel nazaj v bolnico.

"Yellow Jack" v našem mestu.

V KARANTENSKAJ BOLNICI NA HOFFMAN'S ISLANDU IMAJO BOLNIKA RUMENE MRZLICE.

Zdravstvene odredbe proti zanešenju kolere iz nemške Poljske.

BREZ NEVARNOSTI.

S panamskim parnikom Havana dospel je iz Paname v našo luko Henry R. Wardell, mašinist panamske železnice, kteri je bolan za rumeno mrzlico. Iz karantenske postaje na Hoffman's Islandu so ga poslali v karantensko bolnico na Swinburne Islandu. Z imenovanim parnikom dospelo je 6 potnikov, kteri vsi so morali ostati v karanteni. Wardell je bil že na potu bolan in dva dni pred prihodom v New York prišel ga je zdraviti parniški zdravnik. Bolnikov položaj je kritičen.

Zdravstveni nadzornik naše luke dr. A. H. Doty izzal je danes potrebne odredbe, da se ne zaneske kolere iz nemške Poljske in Nemčije v našo luko. Popreje se je posvetoval s zastopniki nemških parobrodniških družb, kateri so obljubili, da bodo storiili vse, kar bo od njih odredil. Predno se v Brementu in Hamburgu večerajo potniki za Ameriko, jih bodo 6 dni zdravniški opazovali. Bolnim in sumljivim včrancem ne bodo dovoljeno. Na potovanju bodo vse potnike vsaki dan dvakrat zdravniški preiskali.

KAZNOVANI GOLJUFI.

60,000 napačnih imen v volilnih imenikih Philadelphije.

Philadelphia, Pa., 1. septembra. Tukaj so danes obožili P. J. Wagnerja L. I. Bucka, W. G. Turnerja in L. Farrella, vsi štirje volilni uradniki, radi zarote ponarejenega poročila volivcev v minolem Februarju. Sodišče je stavilo vsakega po \$1500, oziroma \$1000 varšine. Potom priš je tudi dognalo, da so imenovani vpisali vse polno v. lileve in volilne listine, dasi ravno so dotični volili že davno mrtni. Razen tega so tudi mnoge imen vključili, ktera sploh ne obstoje. Na ta način so spravili v imenik 60,000 napačnih imen.

Umorila svojega soproga.

Ballston, N. Y., 2. septembra. Minolo sredo po noči je nekdo umrl farmerja James Munchtona v Crescentu, ko je spal. Morilec pognal je farmerja svinčenko v trebuh. Umora sumljiva je bila farmerjeva žena, ktera je danes pri strogem izpraševanju svoj zločin priznala. Kot vzrok navaja neprestane obiteljske prepire.

Promet med Peru in Panamo.

Lima, Peru, 1. septembra. Peruvanska vlada je sklenila ustanoviti parobrodno zvezo med Callao, in Panamo. Promet bo de izvrševal transportni parnik Iquitos. Hamburgsko Ameriški parobrodna družba vstanovi med New Yorkom in Colonom parobrodno zvezo.

Velika starost.

Fort Edward, N. Y., 1. septembra. Farmer Jacob Howard je danes umrl v bližnjem Greenwichu v starosti 102 let.

Lyndonville, Vt., 1. septembra. Tukaj je umrl John Duntun v starosti 102 let. Pred dvema dnevi se je pri nekem požaru nekoliko opeknil in je najbrže radi vzruženosti umrl.

Taftovo potovanje.

Washington, 1. septembra. Iz Manile se poroča, da je vojni tajnik Taft z svojim spremstvom odpotoval z parnikom Logan na Japonsko via Hongkong. Domačinci so gosposidni Roosevelt prinesli na parnik mnogo dragocenih daril. Oni Američani kteri odpotujejo v Peking se bodo dne 6. sept. prikrcali v Hongkongu na parnik Korea.

Našli okostnice.

Fond du Lac, Wis., 1. septembra. V nekej jami blizu Foresta ne daleč od tukaj našli so danes dve človeški okostnici, kterih vsaka je nad sedem čevljev dolga in kterih lobanji so dvakrat tako velike, kakor one navadnega človeka. Kostni v stegnjuh so za šest palcev daljše, kakor one šest čevljev veličevega človeka. Kostni so dobro ohranjene. Okostnice so brezdomno že iz predzgodovinske dobe.

Rumena mrzlica v New Orleansu.

DOSEDAJ JE UMRLO V NEW ORLEANSU, LA., 277 OSOB ZA IMENOVANO BOLEZNI.

Položaj v Leeville postaja vedno slabši. — Nad 150 osob je tam zbolelo.

V FLORIDI IN MISSISSIPPLJU. TUDI V HONDURASU.

New Orleans, La., 1. sept. Večraj je zbolelo 41 in umrlo 6 osob za rumeno mrzlico. Vseh slučajev nevarne bolezni pripetilo se je dosedaj v tukajšnjem mestu 1919, od kterih se jih je 277 končalo s smrtjo.

Dr. Erzdorf se je vrnil danes iz Leeville. On poroča, da je tamošnji položaj zelo slab, da se pa razmere vendar le boljšajo. Izmed 475 prebivalcev imenovane naselbine je 175 bolnih. Dosedaj je umrlo tamkaj 29 osob.

V New Orleansu se bolezni ne bo razvila v resno epidemijo. Septembar je najnevarnejši mesec z ozirom na rumeno mrzlico, vsled česar se še ne ve, kaj se bo zgodilo tekom tega meseca.

Večraj je nek bolnik, kterega so peljali z ambulanco v bolnico, iz ambulance med potjo ušel.

Tovorni promet z New Orleansom se je izdatno pobiljal. Karantena proti osebnem prometu je še vedno tako stroga, kakor je bila popreje.

Iz Mississippi City in Gulfporta se poroča o novih slučajih.

Matchez, Miss., 1. sept. Danes ni tukaj nihče obolel za rumeno mrzlico.

Pensacola, Fla., 1. sept. Okuženi mestni del je sedaj osamljen. Več ljudi je sumljivo bolnih.

New Orleans, La., 2. sept. Iz Puerto Cortez, Honduras, se poroča, da je tamkaj umrl za rumeno mrzlico konzul Zedinjenih držav George Clement rodom iz Rome Ga. Rumena mrzlica v republiku Honduras se nikoli ni tako razsajala, kakor letos. Mesta Belize, Puerto Cortez, San Pedro in Coloma so skoraj brez prebivalstva. — Tudi v angleškem Hondurasu vlada rumena mrzlica.

Leto dni za par čevljev.

Burlington, Vt., 1. septembra. Vojak Charles Fournier iz Fort Ethian Allen, dobil je leto dni zapora, ker je nekemu tovarišu vkradel par čevljev, vrednih \$2.05. Sedel bo na Governor's Islandu, N. Y.

Pes ne sme biti pokopan na ljudskem pokopališču.

New Rochelle, N. Y.

Hamburg, 2. sept. Nadaljnih slučajev kolere dosedaj ni bilo. V Cuxavenu opazujejo sumljive izselence. Oblasti izjavljajo, da se kolere ni bati New Yorku. Potniki medkrova parnika Moltke, kteri je odpil v New York, so morali ostati v karanteni.

Diržavja, zapadna Pruska, 2. sept. Lada je odpravila vojske iz tukajšega okraja.

Gdanskko, 2. sept. Oblastim se nananja o 7 novih slučajih kolere, in er so se pripetili 4 slučajev v Naku. Ušu in 2 v Fordonju.

Koim, 2. sept. Tukaj sta 2 nadaljni bi zboleli za kolero: 1 osoba je rla; pripetili so se 3 sumljivi slučaj. V Marijinem Vardru umrla je soba za kolero. Pripetilo se je tudi sumljivih slučajev. V Rostenju umrje neka ženska, ktera je prišla iz Polina, za kolero.

Sarodova, Galicija, 2. septembra. Karaj in v okolici pripetilo se je več slučajev kolere.

Velik naročilo.

Mr. Josip Triner dobro znani izdelovalec Trinerjevega ameriškega grenkega vina, je v minolem tednu pripisal jeden vagon tega vina v New York. To je gotovo najboljši dokaz priljubljenosti Trinerjevega izdelka, kterega odjenaleci se hitro množe med vsemi narodnostmi. Ono je v resnici najboljši in najpopolnejše sredstvo proti vsem želočnim in kronim boleznim kajti ono vsakomur pomaga ne škoduje nikomur. Kadar koli je potreba ojačiti in izboljšati tek, se ne najde boljšega sredstva, nego je Trinerjevo ameriško grenko vino. Ono ojači želočce očisti in obnovi kri poveča moč mišic, vmiiri in pobiljša živje, vzdržuje zdravje, in podaljša življenje. Ženske, ki so blede in boleline in ktere redno boli glava, naj nič drugega ne rabijo. To zdravilo naj ima vsaka rodbina. V lekarnah Jos. Triner izdelovalec, 799 So. Ashland Ave. Chicago, Ill.

"Komar" izhaja vsačih 14 dni na osmih straneh in velja do konca leta 50 centov.

"Komar" je dobiti po 5 centov številka:

Anton Bobek, 1778 St. Clair Street Cleveland, Ohio.

Josip Ausec, 205 Stone Street, Joliet, Ill.

Frank Baudek, P. O. Box 5, Sta. A. Milwaukee, Wis.

Razprodajaleci, ki se oglašijo, dobe popust.

Kolera na Poljskem se vedno bolj razširja.

VSA POKRAJINA OB VISLI, NEŠI IN DREVENCI JE OKUŽENA.

Dosedaj je zbolelo 43 osob, od kterih jih je devet umrlo. — Izseljenci v karanteni.

TUDI V AVSTRLSKEJ POLJSKI.

Gdanskko, Primorje, nemška Poljska, 2. sept. Kolera se po vsej nemškej Poljskej vedno bolj razširja ter se drži reke Visle in njenih pritokov. Kolera se je pojavila skoraj v vseh krajih ob Visli, radi česar je vlada proglasila vso pokrajino ob Visli, Neše, Drevenci in Nogati za okuženo. — Dosedaj so se pripetili povsodi le osamelih slučajih bolezni, toda nikačor ni izključeno, da postane bolezni epidemijena. Ker se kolera po zimi ne razširja, bo de po zimi gotovo prenehala, na kar se prične zopet spomlati. Bati se je tudi, da se kolera ne zaneske iz nemške v rusko Poljsko.

Dosedaj se oblasti izvedele za 43 slučajev kolere. Devet osob je že umrlo. Zdravstvene oblasti so bolezni spoznale kot pravo azijsko kolero, vendar pa tolažijo ljudstvo s tem, da zatrjujejo, da se ni nikomur bati epidemije.

Bolezni je že prekorajša poljske meje in se pojavila tudi v Nemčiji, kjer je v Hamburgu umrla jedna osoba.

V Brunshavenu pri Hamburgu je že 1000 osob pod zdravniškim opazovanjem.

V ruskej Poljskej se dosedaj še ni pripetil niti eden slučaj kolere. Sumljivi slučaj, kteri so se pripetili v Vilni, Lodzu, Radomu, Tuli, Rjasanu in drugih krajih, so bili le navadna gripa. Da se je v nemškej Poljskej pojavila kolera je kriva gotovo le nemška vlada, čoja izlaza velike svote za ponemčevanje Poljakov, a z ozirom na zdravstvene razmere ni česar ne ukrene. Vladino časopisje, ktero je prvotno pisalo, da je prišla kolera iz ruske Poljske, izjavlja sedaj, da so ljudje zanesli kolero iz Arabije.

Petrograd, 2. sept. Uradoma se izjavlja, da se letos v vsem ruskem carskem ni pripetil niti jeden slučaj kolere. Prvi slučaj kolere v Evropi se je pripetil letos v Kolmi, nemška Poljska.

Hamburg, 2. sept. Nadaljnih slučajev kolere dosedaj ni bilo. V Cuxavenu opazujejo sumljive izselence. Oblasti izjavljajo, da se kolere ni bati New Yorku. Potniki medkrova parnika Moltke, kteri je odpil v New York, so morali ostati v karanteni.

Diržavja, zapadna Pruska, 2. sept. Lada je odpravila vojske iz tukajšega okraja.

Gdanskko, 2. sept. Oblastim se nananja o 7 novih slučajih kolere, in er so se pripetili 4 slučajev v Naku. Ušu in 2 v Fordonju.

Koim, 2. sept. Tukaj sta 2 nadaljni bi zboleli za kolero: 1 osoba je rla; pripetili so se 3 sumljivi slučaj. V Marijinem Vardru umrla je soba za kolero. Pripetilo se je tudi sumljivih slučajev. V Rostenju umrje neka ženska, ktera je prišla iz Polina, za kolero.

Sarodova, Galicija, 2. septembra. Karaj in v okolici pripetilo se je več slučajev kolere.

Dospeli so:

Lucania 1. septembra iz Liverpoola s 1259 potniki.

Dospeti imajo:

Victorian iz Liverpoola. La Lorraine iz Havre. New York iz Southamptona. Columbia iz Glasgova. Bluecler iz Hamburga. Vaderland iz Antwerpena. Prinz Adalbert iz Genova. Cevic iz Liverpoola. Kaiser Wilhelm II. iz Bremena. Giulia iz Trsta. Potsdam iz Rotterdamu.

Odpšli so:

Umbria 2. sept. v Liverpool. St. Paul 2. sept. v Southampton. Finland 6. sept. v Antwerpen. Astoria 2. sept. v Glasgov. Koenig Albert 2. sept. v Genova. Pennsylvania 2. sept. v Hamburg. Louisiane 2. sept. v Havre.

"GLAS NARODA"
Svet slovenskih delavcev v Ameriki.
Urednik: ZMAGOSLAV VALJAVEC.
Izdavatelj: FRANK SAKSER,
109 Greenwich Street, New York City.
Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta . . . 1.50
Za Evropo, za vse leto . . . 4.50
" pol leta . . . 2.50
" četrt leta . . . 1.75
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" izhaja vsaki dan iz-
zveniš nedelj in praznikov.
"Voice of the People"
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.
Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača 30
centov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se
ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nana tudi prejšnje bivali-
šče naznani, da hitreje najdemo naslov-
nika. — Dopisom in pošiljatkam naedite
naziv.
"Glas Naroda"
109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 3795 Cortland.

Koncem tedna.
Mir med Rusi in Japonci. — De-
lighted!
Po tolikih reah — končno golob-
ček!
"Bliža se mi konec" — izjavlja
slamnik.
Rožanje z orožjem nikjer ni bolj
umestno, kakor pri mirovnih konfe-
reneh.
Witte je dokazal, da je bil finančni
minister.
Mirovna konferenca je imela toliko
sej, kolikor "zadnjih" koncertov
je priredila Adelina Patti.
Ostanimo vedno pošten in odgo-
varjamo z "ne", ako nas kdo vpraša:
"Ste-li videli solnčni mrak?"
Nek statistik je izračunal, da bo
Nemčija v petnajstih letih bankrot.
Izolite nemške državne vrednostne
listine?
Mogoče je, da bo Norveška od-
stopila svoj prestol onemu, ki naj-
manj zahteva.
Radi solnčnega mraka so bili ra-
čuni plinaru koncem meseca večji, ne-
go običajno.
Chicaški mayor, Mr. Dunne, izjav-
lja, da so vsi zapori v Chicagu pre-
napolnjeni — ni toraj črta, da slo-
venski anarhisti Pinč & Zaprtnik šo
niso zaprti.
Tznajbja čimlinega zrakoplava je
zelo važna za bančne blagajnike. Na
mejah se jim ni bati revizije potnih
listin.
V Odesi štrajkajo profesorji — pri-
nas v New Yorku so hoteli štrajkati
krošnjari, toda sedaj so se premi-
stili.
Nek chicaški policaj je aretoval mo-
ža, kateri ga je povabil na čajno whis-
keya. Meščam je gotovo mislil, da chi-
caški policaj nima "vedno dovolj".
Uncle Sam vabi vse narode h krstu
miru.
Mir hode dal Portsmouthu gotovo
saj tako slavo, kakor whiskey Ken-
tuckyju.
Mogoče je, da ni bilo pri nas solnč-
nega mraka nadi sklenitve miru, ali
pa astronomi niso mislili na oblake.
Ako pomislimo, kako so Nemčiji
koristile francoske milijarde, potem
Japonske ni treba žalovati, da jih ni
dobila.
"World" povprašuje, koliko se je
spremstvo vojnega tajnika Tafta na-
učilo o razmerah na Filipinih, ker so
moralni izletniki vedno pisati. Kakor
da bi se moralni izletniki tamkaj učili!
Taft je imel vendar med potjo dovolj
časa podučevati.
Vesti o sklenitvi miru na Jap-
onskem niso obudile veselja. Ljudstvo
niti ne ve, čemu je bila vojna. Ono
umira za mičkada in domovino, ne da
bi vedelo, čemu.
In niti v svetovnem jeziku, v našej
prejnjeh angleščini, ne bodo spisali
mirovno pogodbo. Očividna jezik di-
plomatov je še vedno francoski pome-
šan angleščini "bluffom". — Sato.
Meseči s črko "r", ki se pričenejo
s 1. septembrom, pomenjajo pričetek
sezonske ostrige. Oni, kateri so se v do-
sedanjih sezonah na Coney Islandu
preved "izrabili", pozdravljajo ostrige
z veseljem.

Divno bi bilo, ako bi Japonska in
Rusija sedaj sklenili gospodarsko zve-
zo in ako bi Anglija in Amerika me-
sto nagrade moral pobirati mandžur-
ske "bergle".
Ako bi bil Odell Witta in Cutting
Komura pri mirovnem pogajanju, ka-
teru bi vodilo do zveze proti demok-
ratom, kedo bi bil potem Roosevelt,
kedo bankar in kedo bi plačal ko-
pejke?
Pustimo sedaj važne dogodke v
Portsmouthu in miru in posvetimo se
zopet Nan Paterson, Blanche Moll-
neux, dr. Witzhoffu, John D. Rooke-
fellerju, — s kratka vsemu, kar nas
zabava.
Mnogo spomenikov je izdelanih iz
kamejara, kterega so ljudje metali za
še živim pokojnikom. — Prešeren.

Newyorška kronika.
Dragi gospod urednik:—
Govoril je Kronion in tresle so se
visave olimpske. Tresel sem se jaz,
ko sem čital duhovit in temeljit od-
govor v "Rdeči fliki", a ne od strahu,
ampak od — smeha. Resnično Van
povem, da nisem mislil, da imajo ta
preklicano — prazne butice. Zad-
na številka "Rdeče flike" je tako
ubozno sprječevalo, da se res ne čudim,
da jo ljudje podpirajo z milodari. Pri-
čakoval sem na stvarno kritiko stvar-
nega odgovora, a ker Pinč & Co. ne raz-
umajo stvari, ognili so se jo previdno
in napačno par osebnosti. To naj bo
odgovor?! Difficile est, satyrarum non
scribere. Zares je težko molčati, če se
ljudje, kateri naj bi zastopali visoke
ideje, kateri naj bi bili odrešniki mo-
dernega saženstva — pokazuje v tak
praznoti, da je človeka kar groza. In
ta praznota, ta klasična ignoranca
naj vodi naše ljudstvo, naj ga zape-
ljuje in mu jemlje tiste ideale, kateri
edini so mu tolažniki v vsakdanjem
težkem boju za obstanek! Oj ti vzvi-
šena socialna ideja, v kakšne roke si
prišla! Kakšni ljudje te zastopajo
(sije), kdo te propoveduje! Pokrij si
svoj idealni obraz in razkaj se nad
kramarji, kateri tržijo s seboj kot čif-
t s svojim malovrednim blagom!
Tvoje vzvišenosti izrabljajo v najpode-
ljev namene, računajoče na ignoranco
svojih čitateljev. Človeku se mora kri-
viti sree, ko vidi, da se med naš nar-
od, kateri potuje toliko dobrega
zrnja, vltva z velikim škafom gnoj-
nica!
Ko sem jih danes dva tedna prijel
temeljito za ušesa, napačali so par
osebnosti, ktere dotične osebe pač
lahko prenese. Oslovski glas ni še ni-
kdar segal do neba! Kar Pinč & Co.
kritizira, je a priori dobro in hvale-
vredno. Vsa odgovora v tem oziru je
pod častjo napadenih oseb.
Ali nekaj se, ne sme prezreti, ker
se v par vrsticah svetli vsa podla in-
famija in duševna praznota fistiš ljud-
jij, kateri naj bi bili voditelji nekega
dela med našim narodom! Dobesedno
pišejo namreč: "Koliko je verstvo
vredno za človeštvo, pove jasno in
odprto znameniti učejak Ernst Hae-
ckel v svojej knjigi "Weltanschauung".
Raca na vodi, če to ni duhovit do-
kaz, pa ničem nič. S par vrsticami so
dokazali in uničili vse, kar biva že
tisočletja med milijoni. Toda šalo na
stran, stvar je pretesna, da bi jo kaj
tako pustili. Ali veste zdaj, prvi ko-
mu se bori "Rdeča flika"? Pod krinko
obče svobode se trudi, da iztrga
iz sre našega naroda tiste tisočletne
ideale, ktere so nam opora v težavnem
boju za vsakdanji kruh. Onečističuje
svetlinje naših očetov in pljuje na spo-
min svoje matere, ktera bi se gotovo
razjokala nad infamijo svojega za-
peljanega sinčka.
Hvala vam za priznanje, katero je
tako jasno in dragoceno!
Duševno revešje je slutnjeno čital-
vesled polemike dveh slovenskih listov
Haeckelja, a ga niti razumelo ni. Ka-
kima Haeckel opraviti s socializmom
Haeckel je Darwinist prve vrste, kter-
rega nauki so več ali manj osobno
domnevanja o razvoju in naravi. Meni
da ga ni človeka na svetu, kateri bi
vzel Haeckeljevo temno teorijo za č-
sto zlato. Le Pinč je tak junak, kaj
je dokaz njegove izvanredne pilosof-
je glavi, — dokaz, da se nikdar ni
učil in da toraj znati ne more.
Oj, Pinček bedasti! Vzemij rajši
roke "Sanjske bučnice" in pošči
ktera številka pomeni neumnost. Šte-
ti vi jo v loterijo in zadel boš gotov
kajti: "Der Dumme hat Glück".
Ej, pasja duša se je to pot pokaz-
ala v vsej podlosti in velikanski ig-
noranci.
Jaz le obžalujem tiste zapeljane
revčke, kateri se dajo zapeljati od tak-
ko podle plitvosti, od takih "social-
nih junakov", katerih znanje ni vred-
no pehar plev. Morajo že poznati ne-
vednost svojih čitateljev, da jim take
bedarije obešajo na vrat.
In ti ljudje rešujejo slovenskega
delavca? Ti ljudje, katerih orodje ni
uma svitli meč, ampak sama gnoj-
nica kterim ni prepodlo nobeno sred-
stvo v doseg svojih namenov — in
ti so le lastni žepi — kateri zastopajo
ideje, ne dabi jih poznali, kateri se od-
likujejo s svojo ignoranco, kateri de-
lujejo pod plaščem svobode za podiv-
janost duha, kateri kramarjijo za ideale
— ti ljudje kaj bodo rešitelji delav-
stva? Pač daleč smo prišli, da dovo-
lujemo besede tistim, kateri so že
zdravnaj zreli za — blaznico. "Od
boja do zmag", je njih preplankano
geslo, njih vlada na ktere love neved-
neže.

Pinček, Pinček, če imaš še kaj po-
štenja v sebi, opusti to. Kdor se bo-
juje, mora imeti orožje. A ti ga ni-
maš. Če hočeš že na vsak način kako
geslo, prenapedi ga vsaj tako, kakor
je edino pravilno za te in za tvoj pub-
likum: "Od boja do — blamaže."

Afera Rev. Hribar.
(Nadaljevanje.)
Med časom od 31. julija do določe-
ne seje dne 28. avgusta 1904 dobi cer-
kveni odbornik Anton Grdina pismo
od Rev. Hribarja, da se farina seja
dne 28. avgusta 1904 ne sme vršiti v
farni dvorani in da on po škofovej
napovedi isti dan farno dvorano za-
pre.
Ljudstvo se je zbralo ob 1/4. uri
popoldne, pred dvorano ktera je bila
res zaprta.
Cerkveni odborniki vprašujejo, kje
je ključ od dvorane, nakar se takoj
cerkvena odbornika Anton Grdina in
Fran Skul oglasi, da hočeta iti pro-
siti za ključ Rev. Hribarja.
"Kaj zahtevata vidva?" vpraša
Rev. Hribar.
"Midva ne zahtevata, ampak pro-
siva za ključ od dvorane", bil je od-
govor cerkvenih odbornikov.
Rev. Hribar: "Jaz ne dam ključa
drugace, da trije možje ključ od me-
ne z grda zahtevajo." (Napeljevanje
v greh.)
Cerkveni odbornik Anton Grdina
odgovori: "Bolje je za vas, da izročite
ključ in pošljete 3 osebe, ali pa poj-
dite sami zraven, da se prepričate,
kaj se bodo govorilo v dvorani."
Rev. Hribar ne izroči ključa.
Cerkveni odbornik Ant. Grdina po-
jasni čakajočemu ljudstvu, da se
ključ ne more dobiti zlepa, ampak le
zgrda, na kar se ljudstvo izrazi, da
hoče imeti ključ — če zlepa ne, pa
zgrda.
Nato se poda vse ljudstvo (nad 400
oseb) pred župnišče in starejši faran
Josip Penko zahteva v imenu cele fa-
rine ključ od dvorane, kterega je tudi
dobil.
Prišedši v dvorano, otvori cerkve-
ni odbornik Anton Grdina farno sejo
z Oče naš in Češena s Marjari itd.
Po končani molitvi pripomni ljud-
stvu sledeče:
"Nikdo ne sme uprizoriti kakega
napada, naj si bode v kteremkoli ozi-
ru; vsakteri naj govori resnico; vsaki
se lahko izreče, zakaj ni več faran,
zakaj ni več dober kristjan in kdo je
vzrok?"
"Najprvo dam istim pravico go-
voriti, ki so bili vedno dobri farani in
vedno podpirali faro."
"Predno pa kdo govori, povem da
sta današnje sejo sklicala samo dva
cerkvena odbornika in zakaj."
"Vsak izmed vas faranov mora
znati, koliko da sem že jaz žrtvoval
za cerkev."
"Sam sem naberačil čez \$1500, re-
ci eden tisoč petsto dolarjev brez po-
srednega nabiranja za cerkev, vedno
deloval v prid fare in sv. vere in tudi
dobil svoje plačilo."
"Rev. Hribar prepovedal mi je, da
od sedaj naprej nimam pri cerkvi več
govoriti."
"Po nedolžnem izvržen sem od cer-
kve in danes se obračam na vas, fa-
rane, ako ste zadovoljni s tem, jaz ho-
čem — čeravno bi prej rad videl re-
šnico in Bogu in ljudem ljubo — pra-
vico, za četero sem se vedno pogra-
njal."

v obližje z namenom, da vtakne dru-
govo vrvice v mino. V tem hipu se mina
razstrela in nečrežna na mestu ubi-
je. Njegovemu sodelavcu se je takoj
sumljivo zdelo; počel ga je klicati, a
ni dobil odgovora. Šel je v obližje z
uglaseno svetilko radi močne raz-
strelbe. Zelo se pa prestraši, ko pri-
me v temi za omenjenega. Hitro teče
na površje in naznani drugim, da ga
spravijo iz rova in če mogoče rešijo.
Ali pomoč je bila zastoj, ker bil je
na mestu ubit.
Ranjki je bil član tukajšnjega pod-
pornega društva sv. Alojzija št. 36 J.
S. K. Jednote. V Ameriki je bival 6
mesecev ter stopil v družvo 2. julija,
kar znači, da je bil skrben sin svojih
starišev v stari domovini; preskrbel
jih je skoraj stari mesec pred smrtjo
z lepo denarno podporo. Doma je bil
iz Spodnje Drage pri Zatičini na Do-
lenjskem, star 24 let ter neženjen.
Tam zapuša stariše in sestro, tukaj
pa mnogo prijateljev in sosedov še
iz domovine. Pogreb kterega mu je
preskrbelo društvo tje bil v nedeljo
dne 28. avgusta ob 3. uri popoldne
z vso častjo, kakor smo mu jo le za-
mogli skazati. Krsto, v kateri je ome-
njeni počival, vzdignili so sami nje-
govji prijatelji od otrojih let ter ob-
jednem sosedje. S krasnim vencem so
ga spremljevali njegovi prijatelji. —
Predno se je počel spreved pomikati,
opravil g. duhovnik libera, na kar po-
ložili so krsto v njemu posebno odlo-
čeni voz. Potem so zadoneli milodo-
neči ubrani slovenski glasovi s žalo-
stinko: Nad zvezdami. Nato se je
spreved pomikal proti pokopališču.
Za njim je korakalo društvo sv. Aloj-
zija z družbeno zastavo in izvrstno
godbo, ktera je igrala žalostinke. Za
družtvom se je pomikala nepretrgana
vrsta kočij, koje so bile zopet napol-
njene z njegovimi spremljevalci, ki
zadnjemu počitku. Na pokopališču
sno mu zapeli zadnjo pesmico, ktera
ga je spremlila v hladni grob: Jami-
ca tiha. Pripomniti moram še, da ni
bilo opaziti suhega občesa na pokopali-
šču, ko je umolknil tužne pesmi glas.
S tem smo pokazali drugim narodom,
kakšno čislamo brata v tujini, kjer ni-
ma razum družta ter prijateljev ni-
kogar, ki bi se zanimal v takem slu-
čaju za njega.
Pri tem je zopet dovolj dokaza
vsem onim, koji se niso pri nobenem
podpornem družtvu, kakor potrebna
so za nas ta prekristna družta. —
Zalibog, da se še vedno me! maoni do-
be rojake, koji se ne zmenjajo za to,
dokler ne zadene manjša ali večja
nesreča.
Toraj, rojaki, ne odlašajte več!
Ako ste zdravi in močni za vsako delo
danes, ne veste, kakšno bode jutri. Če
se pravočasno preskrbite, bodele go-
tovo hvaležni vi, ali vaši v stari do-
movini.
Končno iskreni pozdrav rojakom
širne Amerike, posebno pa članom J.
S. K. J.; tebi Glas Naroda pa želim
doseči uspeh tvojega gesla: Naprej!
Ivan Pajk, I. tajnik.

Pojdite k najbližnjem agentu po
vojnje listke via
The Great Wabash
železnice.
Vozovi za turiste ali izletnike vsak
torek, četrtek in soboto s izbornim
vlakom
"CONTINENTAL LIMITED",
kteri ostavi Boston, Mass., ob 1. uri
popoldne in je v zvezi istega dne
popoldne v Rotterdam Junction s
"Continental Limited" iz New Yorka.
Vozovi s komotajni otvarjajočimi
se stoli prosti.
VSTAVI SE V NIAGARA FALLS.
Krasni komfortni vlaki v Detroit,
Chicago, St. Louis, Kansas City in
Omaha. Direktna zveza s Texasom,
Mexico, Colorado, Los Angeles, San
Francisco, Portland, Tacoma in vse-
mi točkami odstran srednjega polu-
dnevnik.
Informacije glede voznih cen,
oskrbljenosti Pullmanovih in turisti-
skih vagonov dabit je pri
H. B. McLELLAN, G. E. A.,
387 Broadway, New York.
J. E. BARRY, agent za turiste,
176 Washington St., Boston, Mass.

Slovensko katoliško
podp. društvo
svete Barbare
za Zedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.
ODBORNICI:
Predsednik: JOSIP ZALAR, ml., Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOHN TELBAN, Box 3, Moon Run, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: ALOJZIJ ZAVERL, Box 374, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
NADZORNIKI:
JOHN DRASLER, Box 28, Forest City, Pa.
ANTON PIRNAT, Box 81, Duryea, Pa.
ANDREJ SUDER, Box 108, Thomas, W. Va.
FRANK SUNK, P. O., Luzerne, Pa.
POROČNI ODBOR:
KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.
JOHN SKODLAR, P. O., Forest City, Pa.
ANTON BORŠTNIK, P. O., Forest City, Pa.
Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: Ivan Telban, P. O. Box 607, Forest City, Pa.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

CUNARD LINE
PARNIKI PLJUJEJO MED
TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM.
PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA
KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZREDA.
odpluje iz New Yorka dne 29. avg. ob 2. pop.
odpluje iz New Yorka dne 13. sept. opoldne.
ULTONIA, SLAVONIA in PANNONIA so parniki na dva vi-
jaka. Ti parniki so napravljeni po najnovšem kroju in zelo prikladni
za tretji razred. JEDILA so dobra in potnikom trikrat na dan pri
mizi postrežena.
Vojnje listke prodajajo pooblaščen agentje in
The Cunard Steamship Co., Ltd.,
29 Broadway, New York. 126 State St., Boston.
67 Dearborn St., Chicago.

POZOR!
Rojakom Slovincem in bratom Er-
vatom se pripravljamo najtopleje za
naznanjam, da prodajam raznovrstna
parobrodna listka, menjavna novca,
ter odpošiljam desarje v stare domo-
vina.
Postrežba solidna in početna.
Z veleročtovanjem
BOŽO GOJZOVIC
583 Chestnut St. JOHNSTOWN, PA.
150 Slovencev
si zamore še omisliti najpopolnejši s slo-
venskimi črkami opremljeni
pisalni stroj (Typewriter)
ker le 150 strojev, model 1904, je še v za-
logi. Ti pisalni stroji so zelo priročni,
tako, da zamore i pisanja nevesč človek
po par vajah hitro in popolno pisati. Ker
so to zadnji komadi, oddamo jih pod to-
varniško ceno, komad po \$12.
Društveni tajniki dobe izdaten po-
pust. — Ker se zaloga hitro manjša naj
se z naročili ne odlašaj.
THE JERSEY SUPPLY COMPANY,
P. O. Box 34. HOI' OKEN, N. J.

Prepovedano jabolko.
Zakaj je John Doberndigeja bolela
glava.
Bronx Borough,
September the second t. m.
VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan.
ster Editor:—
Ali se še spominjate, Mr. Editor,
raj ali peredajs in na ono, kar se
tam zgodilo? Jaz menim ne iz per-
nell ekspirijene, temveč kakor ste
v šoli učili. Takrat je bog prepodil
en endžels, kateri so delali revolusi-
n, peredajsa, ker so bili socialisti.
In v Šikagu imamo tudi tako nemne
endžels, ki pa niso v peredajs, tem-
več v finančnem hell, da jih radi tega
vedno glava boli. Toda pusti va-
slovenske Jack-ase v Šikagu in vrniva
se nazaj v peredajs.
Takrat je bila tudi ŽENSKA vzrok.
In tako je vedno. Meni se, ako bi Adam
smili, da je lot prvi človek moral že
imeti ekspirijene s svojo staro. Toda
on se lahko tolaži s tem, da je dan-
današnji še vedno tako.
Tako, for inštene, čutim danes mno-
go slabše, nego Adam takoj po dis-
posessprosiding, ko so i njegja pre-
podilil iz peredajsa. Nikakor ne verja-
mem, da je že takrat bil tak glav-
bol v modi, kakor ga imam danes. In
kedo je temu vzrok? Niheč drugi, ne-
go ženska, naravno zopet moja stara.
In funny pri vsem tem je, da se
gre tudi pri meni za jabolko, ali prav-
zaprav za jabolka.
Včeraj sem sedel pri brekfēst in
nisem mislil na kaj neumnega, dasi-
ravno je stara sedela baš opozaj od
mene. Pri tem je čitala iz nekega me-
gezina. In tako neumnega ledisnege-
zina, kateri je k večjem za isto rabo,
kakor njušpejer slovenskih anarhi-
stov v Šikagu, ktere mora radi njih
neumnosti vačati Pinkerton-bjuro.
Naenkrat mi stara da megezin, po-
kaže na neko mesto in pravi: "Či-
taj!"
In čital sem, da jabolka preženo
željo do likvorja in veselje do opojne
Nadaljevanje na 3. strani.

STOJ IN POMISLI!
Česa potrebuješ za življenje?
ZRAK IN HRANO!!
Brez tega ali onega ne moreš nikakor živeti. — O zraku si gotovo prepričan, da ga to-
liko dobiš, kolikor ti je sploh mogoče. — Kaj pa s hrano? — Znano ti je, da želodec
večkrat ne mara za živila, ne glede na to, da so dobra
To naznanja bolezen v vsakem slučaju.
Kakor hitro se ti tek (okus povrne, si zopet popolnoma zdrav. —
JOSEPH TRINER'S
AMERICAN ELIXIR
OF BITTER WINE
Trinerjevo ameriško grenko vino
je edino zdravilo, ki se zamore v takih slučajih popolnoma varno vporabljati. — Ono
spravlja zopet pokvarjen želodec v svoj pravi tir, ter pospešuje prebavanje v želodcu
in čreвах. — Ono vpljiva na te organe, da vsako hrano, ktero dobijo, lahko prebavijo.
Znano vam je, kaj je življenje, ako zamorete jesti vse, kar želite in kolikor želite; brez
kazni, in tudi veste, kaka nadloga je, ako bi radi jedli, pa ne morete — ne vsled siro-
maštva, temveč boleznij.
TRINERJEVO AMERIŠKO GRENKO VINO
jamči Vam življenje za vporabljaajo otroci,
mnogo let, nežne ženske,
jamči Vam srečo, krepki možki,
jamči Vam zdravje, stari ljudje.
jamči Vam krepost
Pri vseh nerednostih želodca, živcev in krvi, je to vino najbolj zanesljivo in najboljšo
zdravilo na svetu.
V LEKARNAH. V SALONIH.
Jos. Triner,
799 South Ashland Ave., Chicago, Ill.
SVARILLO! Mnogo ljudi ponareja to zdravilno vino pod raznimi imeni. Kadarkoli
kupuješ kako čisto zdravilno vino, zahtevaj TRINERJEVEGA!
Trinerjev BRINJEVEC postaja vsaki dan bolj priljubljen, ker so se ljudje
prepričali, da je najčistejši in najmočnejši.

Contemangu, Pa., 30. avg.
Cenjeni list "Glas Naroda":—
Koj dnevnik donášas nam vedno
zanimivosti in novosti od vseh bli-
njih in dalnjih krajev; prepričan
smo, da tudi iz našega kraja priobčiš
žalostno novico, kojoj ti imamo danes
sporočiti. Nesreča je doletela pri-
ljubljenega in znanega rojaka Anto-
na Zupančiča.
Dne 26. avgusta je šel zdrav in ve-
sel na svoje nočno delo v nadi, da si
zopet nekoliko prisluži za vsakdanjo
potrebo. Ali osoda je hotela drugače.
Ker je v premogovem rovu št. 1, koji
je last Cambria Steel Co., bolj nizek
premog, moral si je omenjeni poma-
gati s tem, da je odstreljeval skale
nad izkopanim premogom, kakor za-
hleva lastnik in delo. Brez vsake
slutnje začne dve v to svrhe priprav-
ljati mini, založene z dinamitom. —
Prva mina se kmalo potem razstrela,
na kar je dotičnik čakal na drugo.
Ker pa se le dolgo ni hotela razstre-
liti, mislil si je, da ni mogoče druge
vrvice dobro prižgal. Šel je polagan-

Prepovedano jabolko.
Zakaj je John Doberndigeja bolela
glava.
Bronx Borough,
September the second t. m.
VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan.
ster Editor:—
Ali se še spominjate, Mr. Editor,
raj ali peredajs in na ono, kar se
tam zgodilo? Jaz menim ne iz per-
nell ekspirijene, temveč kakor ste
v šoli učili. Takrat je bog prepodil
en endžels, kateri so delali revolusi-
n, peredajsa, ker so bili socialisti.
In v Šikagu imamo tudi tako nemne
endžels, ki pa niso v peredajs, tem-
več v finančnem hell, da jih radi tega
vedno glava boli. Toda pusti va-
slovenske Jack-ase v Šikagu in vrniva
se nazaj v peredajs.
Takrat je bila tudi ŽENSKA vzrok.
In tako je vedno. Meni se, ako bi Adam
smili, da je lot prvi človek moral že
imeti ekspirijene s svojo staro. Toda
on se lahko tolaži s tem, da je dan-
današnji še vedno tako.
Tako, for inštene, čutim danes mno-
go slabše, nego Adam takoj po dis-
posessprosiding, ko so i njegja pre-
podilil iz peredajsa. Nikakor ne verja-
mem, da je že takrat bil tak glav-
bol v modi, kakor ga imam danes. In
kedo je temu vzrok? Niheč drugi, ne-
go ženska, naravno zopet moja stara.
In funny pri vsem tem je, da se
gre tudi pri meni za jabolko, ali prav-
zaprav za jabolka.
Včeraj sem sedel pri brekfēst in
nisem mislil na kaj neumnega, dasi-
ravno je stara sedela baš opozaj od
mene. Pri tem je čitala iz nekega me-
gezina. In tako neumnega ledisnege-
zina, kateri je k večjem za isto rabo,
kakor njušpejer slovenskih anarhi-
stov v Šikagu, ktere mora radi njih
neumnosti vačati Pinkerton-bjuro.
Naenkrat mi stara da megezin, po-
kaže na neko mesto in pravi: "Či-
taj!"
In čital sem, da jabolka preženo
željo do likvorja in veselje do opojne
Nadaljevanje na 3. strani.

Prepovedano jabolko.
Zakaj je John Doberndigeja bolela
glava.
Bronx Borough,
September the second t. m.
VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan.
ster Editor:—
Ali se še spominjate, Mr. Editor,
raj ali peredajs in na ono, kar se
tam zgodilo? Jaz menim ne iz per-
nell ekspirijene, temveč kakor ste
v šoli učili. Takrat je bog prepodil
en endžels, kateri so delali revolusi-
n, peredajsa, ker so bili socialisti.
In v Šikagu imamo tudi tako nemne
endžels, ki pa niso v peredajs, tem-
več v finančnem hell, da jih radi tega
vedno glava boli. Toda pusti va-
slovenske Jack-ase v Šikagu in vrniva
se nazaj v peredajs.
Takrat je bila tudi ŽENSKA vzrok.
In tako je vedno. Meni se, ako bi Adam
smili, da je lot prvi človek moral že
imeti ekspirijene s svojo staro. Toda
on se lahko tolaži s tem, da je dan-
današnji še vedno tako.
Tako, for inštene, čutim danes mno-
go slabše, nego Adam takoj po dis-
posessprosiding, ko so i njegja pre-
podilil iz peredajsa. Nikakor ne verja-
mem, da je že takrat bil tak glav-
bol v modi, kakor ga imam danes. In
kedo je temu vzrok? Niheč drugi, ne-
go ženska, naravno zopet moja stara.
In funny pri vsem tem je, da se
gre tudi pri meni za jabolko, ali prav-
zaprav za jabolka.
Včeraj sem sedel pri brekfēst in
nisem mislil na kaj neumnega, dasi-
ravno je stara sedela baš opozaj od
mene. Pri tem je čitala iz nekega me-
gezina. In tako neumnega ledisnege-
zina, kateri je k večjem za isto rabo,
kakor njušpejer slovenskih anarhi-
stov v Šikagu, ktere mora radi njih
neumnosti vačati Pinkerton-bjuro.
Naenkrat mi stara da megezin, po-
kaže na neko mesto in pravi: "Či-
taj!"
In čital sem, da jabolka preženo
željo do likvorja in veselje do opojne
Nadaljevanje na 3. strani.

Prepovedano jabolko.
Zakaj je John Doberndigeja bolela
glava.
Bronx Borough,
September the second t. m.
VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan.
ster Editor:—
Ali se še spominjate, Mr. Editor,
raj ali peredajs in na ono, kar se
tam zgodilo? Jaz menim ne iz per-
nell ekspirijene, temveč kakor ste
v šoli učili. Takrat je bog prepodil
en endžels, kateri so delali revolusi-
n, peredajsa, ker so bili socialisti.
In v Šikagu imamo tudi tako nemne
endžels, ki pa niso v peredajs, tem-
več v finančnem hell, da jih radi tega
vedno glava boli. Toda pusti va-
slovenske Jack-ase v Šikagu in vrniva
se nazaj v peredajs.
Takrat je bila tudi ŽENSKA vzrok.
In tako je vedno. Meni se, ako bi Adam
smili, da je lot prvi človek moral že
imeti ekspirijene s svojo staro. Toda
on se lahko tolaži s tem, da je dan-
današnji še vedno tako.
Tako, for inštene, čutim danes mno-
go slabše, nego Adam takoj po dis-
posessprosiding, ko so i njegja pre-
podilil iz peredajsa. Nikakor ne verja-
mem, da je že takrat bil tak glav-
bol v modi, kakor ga imam danes. In
kedo je temu vzrok? Niheč drugi, ne-
go ženska, naravno zopet moja stara.
In funny pri vsem tem je, da se
gre tudi pri meni za jabolko, ali prav-
zaprav za jabolka.
Včeraj sem sedel pri brekfēst in
nisem mislil na kaj neumnega, dasi-
ravno je stara sedela baš opozaj od
mene. Pri tem je čitala iz nekega me-
gezina. In tako neumnega ledisnege-
zina, kateri je k večjem za isto rabo,
kakor njušpejer slovenskih anarhi-
stov v Šikagu, ktere mora radi njih
neumnosti vačati Pinkerton-bjuro.
Naenkrat mi stara da megezin, po-
kaže na neko mesto in pravi: "Či-
taj!"
In čital sem, da jabolka preženo
željo do likvorja in veselje do opojne
Nadaljevanje na 3. strani.

Prepovedano jabolko.
Zakaj je John Doberndigeja bolela
glava.
Bronx Borough,
September the second t. m.
VOICE OF THE PEOPLE,
Manhattan.
ster Editor:—
Ali se še spominjate, Mr. Editor,
raj ali peredajs in na ono, kar se
tam zgodilo? Jaz menim ne iz per-
nell ekspirijene, temveč kakor ste
v šoli učili. Takrat je bog prepodil
en endžels, kateri so delali revolusi-
n, peredajsa, ker so bili socialisti.
In v Šikagu imamo tudi tako nemne
endžels, ki pa niso v peredajs, tem-
več v finančnem hell, da jih radi tega
vedno glava boli. Toda pusti va-
slovenske Jack-ase v Šikagu in vrniva
se nazaj v peredajs.
Takrat je bila tudi ŽENSKA vzrok.
In tako je vedno. Meni se, ako bi Adam
smili, da je lot prvi človek moral že
imeti ekspirijene s svojo staro. Toda
on se lahko tolaži s tem, da je dan-
današnji še vedno tako.
Tako, for inštene, čutim danes mno-
go slabše, nego Adam takoj po dis-
posessprosiding, ko so i njegja pre-
podilil iz peredajsa. Nikakor ne verja-
mem, da je že takrat bil tak glav-
bol v modi, kakor ga imam danes. In
kedo je temu vzrok? Niheč drugi, ne-
go ženska, naravno zopet moja stara.
In funny pri vsem tem je, da se
gre tudi pri meni za jabolko, ali prav-
zaprav za jabolka.
Včeraj sem sedel pri brekfēst in
nisem mislil na kaj neumnega, dasi-
ravno je stara sedela baš opozaj od
mene. Pri tem je čitala iz nekega me-
gezina. In tako neumnega ledisnege-
zina, kateri je k večjem za isto rabo,
kakor njušpejer slovenskih anarhi-
stov v Šikagu, ktere mora radi njih
neumnosti vačati Pinkerton-bjuro.
Naenkrat mi stara da megezin, po-
kaže na neko mesto in

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
I. tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, Ely, Minn.
II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROČNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburg, Pa.
JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovito pošiljajo na I. tajnika: GEORGE L. BROŽIČ, ELY, MINN., po svojem zastopniku in nobenem drugem.
Denarne pošiljave naj se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.
Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

VI. glavno zborovanje Jugo-Slov. Kat. Jednote

se bo pričelo v ponedeljek zjutraj dne 11. septembra 1905 v Clevelandu, Ohio, kterege se udeležijo sledeči glavni uradniki:

Ivan Habjan, predsednik; Ivan Kržišnik, podpredsednik; Jurij L. Brožič, glavni tajnik; Anton M. Gerzin, pomožni tajnik; Ivan Govže, blagajnik; Josip Perko, Ivan Germ in Ivan Primožič, nadzorniki; Mihael Klobučar, Jakob W. Zabukovec in Josip Skala, poročni odborniki.

DOSEDAJ PRIPRAVLJENI DELEGATI KRAJEVNIH DRUŽTEV:

Fran Ferjan za društvo sv. Barbare št. 4 v Federalu, Pa.
Alojzij Tolar za društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa.
Anton Poje za društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Dunlu, Pa.
Fran Medoš za društvo sv. Jurija št. 22 v South Chicago, Ill.
Anton Jerina za društvo sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa.
Josip B. Pezdirtz za društvo sv. Stefana št. 11 v Omaha, Neb.
Ivan Stariha za društvo sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal.
Mihael Rovaneš za društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa.
Fran Gabrenja za društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstownu, Pa.

Fran Šifrar za društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa.
Ivan Plautz, Mihael Soneh in Fran Sedlar za društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich.

Ferdinand Volk za društvo sv. Jožefa št. 12 v Pittsburgu, Pa.
Matija Kramer za društvo sv. Martina št. 44 v Barberrtonu, Ohio.

Štefana Pavlišič in Fran Lesar za društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn.

Ivan Merhar in Josip Sekula za društvo sv. Sreca Jezusovega št. 2 v Ely, Minn.

Fran Sakser za društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind.
Alojzij Tavčar in Anton Justin za društvo sv. Alojzija št. 18 v Roek Springsu, Wyo.

Matevž Kikel in Anton Sotler za društvo sv. Alojzija št. 31 v Braddocku, Pa.

Anton Janaček za društvo sv. Barbare št. 39 v Roslynu, Wash.
Fran Kolroer za društvo Sladko Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minnesota.

Josip Bregoč za društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill.
Fran Špelko za društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 v Clevelandu, Ohio.

Josip Jare za društvo sv. Jožefa št. 21 v Elyriju, Colo.
Fran Sakser, zastopnik društva sv. Barbare št. 55 v Aspeni, Colo.

Vsi delegati so vladno prosto tako uredit svoje potovanje, da pridejo v Cleveland v nedeljo zjutraj dne 10. septembra in se udeležijo slavnosti, ki jo priredi društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 isti dan.

Nadalje si ima izposlovati vsak zastopnik krajevnega društva poverilni list od društva, ktero ga pošlje na zborovanje; vsi poverilni listi imajo biti podpisani od predsednika, tajnika in zastopnika društva ter potrjeni z društvenim pečatom. Čas prihoda v Cleveland se ima naznaniti g. Josipu Perko, 1795 St. Clair St., Cleveland, Ohio, in vsaki delegatni se prošeti si tudi izposlovati pobotnico od agenta železniške družbe, kjer si kupi svoj vožnji listek.

S spotovanjem JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

seliei za Prešernov spomenik zlato uro katere lastnik je on, in ga prosil, naj mu uro izroči nazaj, kar je Deluke storil. V resnici je pa ura vredna 170 K. bila last trgovskega potovalca gospoda L. M. Zato se starševstvo je bil obsojen Krizman na 4 mesece ječe.

Če se ga voznik nalezlo. Posestnik Anton M. iz kočevskega okraja je bil 17. avgusta nekoliko pregloboko pogledal v kozarec in tako okajen sedel v mestu na voz in šel proti domu. Pri doletenju kolodvoru v Ljubljani je bil zavržen na tla. Posledica tega je, da je bil pomagal železniški uslužbenec. Mož se je pa tudi dobro izkazal in dal uslužbenecem osem kron napitnine in potem odšel po žilanski cesti. Danes zjutraj so pa dobili ljudje v obližju ljudske šole na Barju v jarku voz s konji brez gospodarja, okoli vozka pa je bil raztresen sladkor, kava in moka, kar je barjanom prav dobro došlo. Voz je potem spoznal nekdo za Majeve in se peljal ž njimi na njegov dom.

Pustolovec in tat ujet. Dne 8. avgusta sta prišla v hotel pri "Slonu" v Ljubljani dva tučca, si najela sobo in tam prebivala dva dni in dve noči. Prvi se je podpisal: Jakob Obratovič, posestnik Spljet; drugi pa za Ivana Čačiča. Obnašala sta se prav fino in si tudi dala imenitno streči, kar so hotelski uslužbenec prav radi storili, saj če more kdo potovati iz Spljeta in se nastaniti v hotelu prve vrste, mora biti in kak boljši funkcionar ali pa mora imeti zasebno življenje, in taki po navadi izpuste dober bakšiš. Dne 10 t. m. pa je oba vzela noč in niso ju več videli. Ostala sta dolžna za sobo, natakarju Ivanu Sprinzu sta unesla kar bi imela plačati za jed in pijačo, a poleg tega še "narumpala" natakarkja Jakoba Sedeja, da jima je posodil nekaj denarja, in seveda tudi ta ni ničesar dobil povrnjenega od posestnikov. Dne 12. t. m. pa je orožnik pri St. Petru na Notranjskem arčeval nekoga človeka, ki je istega dne ukradel v Postojni kolo in se ž njim odpravil proti Trstu. Arčevanec se zove Jakob Obratovič, je 3. januarja 1880 leta rojen v

PRIMORSKE NOVICE.

Posestnik se je sv. Roka dan hlapec Anton Leban, doma iz Trnovca na Goriskem. Pri padcu na trdi tlak se je nevarno poškodoval na glavi.

Smrtni padeč. 30 letni kličar Vincencij Strasser stanujoč v Solkanu je tako nesrečno padel z bicikla, da si je ubil črepinjo in na mestu mrtev oblašal.

Na sumu da so vohuni, je bilo aretovanih v Pučju sedem članov seratina, skega vesljskega kluba "Dia doža". Ko so zprevideli da je sum neopravičen so jih izpustili.

Nadepolni Ljubljancin. Sedemnajst letni Frane Mrak iz Ljubljane je služil pri Drag. tingu Siskoviču v Črncemalu v Istri. Gospodar je zapazil, da Frane Mrak vedno hiti v podstrežje, kjer je pogledati. Dobil je v eni nozavici okoli 500 kron denarja. O tem je Siskovič obvestil žandarje, kateri so prijeli Mraka in ga izprašali. Povedal je da je denar ukradel, da more odpotovati v Ameriko. Ker je Frane Mrak še mladoleten ter ni bil še nikdar kaznovan, je sodišče vzelo v poštev to okolnost in obsodilo mladeniča v šestdnevni zapor in dva posta.

Letina v Istri. "Trščanski Lloyd" poroča, da je letos v Istri pridelkom zelo škodoval neprestani poletni dež. Dež je padal ravno tedaj, ko je dozrjeje evelo in tudi tedaj, ko je odelo. Ravno tako je škodoval dež pšenici, ki pa je po nekod boljša kot druga leta. Nasprotno pa je dobro uspeła koruza, tudi korenje dobro kaže. Graha bo letos dosti, kakor tudi druge zelenjave. Krma in seno bo letos istrske gospodarje zadovoljila; tako je vsaj deloma izravnana škoda, ki so jo vremenske nege prizašle žlahtni trii.

STAJERSKE NOVICE.

Utopljenko so našli v bližini St. Petra pri Mariboru. Utopljenka je 22 do 25 let stara in je bila nekaj mesecev v drugem stanju. Najbrž je izvršila samomor. Njene identitete niso mogli dognati.

Kadar pošiljaš novice v staro domovino obrni se izvestno na: FRANK SAKSER 109 Greenwich St. New York.

DROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 18. avgusta se je odpravilo z južnega kolodvoru v Ljubljani v Ameriko 15 Slovencev in 6 Hrvatov.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem v Ljubljani. Leopold Pajsar delomurščak iz Ljubljane, je izkaznil Antoniji Kikel iz njenega zaprtega stanovanja 3 zlate prstane, več parov rokavic, dežnik in še nekaj drugih reči v skupni vrednosti 38. kron 10 v. Pajsar priznava tatvino; obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe.

Janez Rozman, čevljarjev sin v Kalcih v Trzinu, je vedoma nepravek kot priča zaslišan pred sodiščem trdil, da je v času ko je dinaril pri trgovcu Sitarju, šel samo enkrat s samokolnico po apno, katero je pa v Sitarjevem ne pa v Rozmanovi jami naložil. Šele ko je sodnik odredil zaslihanje priča na licu mesta, je resnično izpovedal, da je res v Rozmanovi jami 2 samokolnici naložil, da je pa to v pijanosti storil. Obsojen je bil na 1 mesec ječe.

Ana Eržen dekla v Postojni, je svoji gospodinjki izmaknila jopič, predpanski in blaga za dve obleki, nato je zapustila službo in prišla v Ljubljano, kjer je Mariji Medle vzela pet robecev. Obsojena je bila na 6 mesecev težke ječe.

Janez Gostiša, kočarjev sin v Kalcih je fanta Jožefa Molka z nožem med rebro dregnil in ga lahko poškodoval, ker ni hotel na Gostiševu prigovarjanje pomagati gornjeloških fante prepoditi, ki so po domači vasi rogovili. Obsojen je bil na 1 mesec zopora.

Jakob Lah delavec iz Most, je v Poljanah Antona Zemena tako s polenom po desni podlehiti udaril, da se mu je prelomila podlehitična kost, jezen je bil ker je Zamen vrget na tla steklenico špirita, katerega je on plačal. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe.

Jozef Krizman, blavec iz Udja, je prišel dne 3. maj, srpana k Ivanu Delukeju v Ljubljani in mu rekel, da je izvedel, da je on našel pri ljudski ve-

AVSTRIJSKO DRUŠTVO V NEW YORKU
31-33 Broadway, 4. floor.
Daje nasvete na informacije, posreduje brezplačno službo, ter deli v potrebnih slučajih podpore.

Antomora, pristojen v Kotar v Dalmaciji in je baže kontornik, ki je pa že dlje časa brez dela in se najbrž ves čas preživlja s krajno in pustolovstvom. Vsekako je to isti Obratovič, ki se je par dni prej, kakor že povedano izdal v hotelu pri "Slonu" v Ljubljani za posestnika in bi bil tudi tukaj gotovo kaj izmaknil, ko bi mu bila nanesla prilika. Le škoda, da tudi njegov tovariš ni prišel v pest.

Pomiloščenje. Avstrijski cesar je pomiloščenje povodom obahanja svojega rojstnega dne v Koprnu 5. kaznjencev, v Gradščini 8, v Mariboru 2, v Begunjah 1 kaznjenko.

Vztrajni berščak in postopač. Dne 17. avgusta zvečer je policija v Ljubljani aretovala 20 letnega dozdnevnega čevljarkega pomočnika Karola Adamovskija, rvdom iz Moravskega Ostrove, radi postopanja in berščanja. Aretovanec, ki je brez izkazov je pripovedoval da ni prijel za "kneftro" odkar se je izučil čevljarstva.

Toča v Ljubljanski okolici. Dne 17. avgusta popoldne so okoli Črne vasi imeli nevihto s točo. Pabila je posebno ajdo, pa tudi pesi in fižolu je škodovala.

Vinska kupčija na Vipavskem. Sedaj je kupčija z vipavskim vinom nekoliko zastala, vsled česar so mnogi posestniki v St. Vidu, Podgradju, Ložah na Slapu, Gočah, kjer se dobi še največ in prav dobrega vina, pripravljani in celo primorani, so oddati poljubne množine vina po skrajno nizkih cenah, in sicer od 32 h. naprej, da se le iznebijo starega pridelka, ter da si pripravijo posodo za bližnjako se trgatve.

Nezgod v Domžalah. Zidar Janez Roje, je dne 18. avgusta pri Kraljici v Domžalah padel pet metrov globoko in si zlomil roko.

Pivo 11 let v vodnjaku. Janez Lupšina, krčmar v Zupeljevih misli je pred 11 leti pivo hladiti v vodnjaku, a zajemajoč se mu je zvrnil in 6 litrov pive je padlo v vodnjak. Pred kratkim so čistili vodnjak in na dnu našli 6 steklenih piva. V dveh steklenicah je bilo pivo pokvarjeno, v štirih pa je bilo čisto dobro in za piti, čeravno je bilo 11 let v vodnjaku.

Redek slučaj. V žurniji Blagovica ki šteje 941 duš, ni bilo letos od 29. marca do 17. avgusta nobenega mrliča.

Vipavsko železnico bo v kratkem podaljšali do St. Vidu; kakor se čuje, jo začne že v oktobru graditi. Prejšnji teden so jo merili. Komisija je imela od ministrstva naročilo, da se mora tako graditi da se pozneje, če treba, bo dalo takoj podaljšati do Postojne.

Letina na Vipavskem. Ta je bila že huda suša, a 12. avgusta smo dobili precej močnega dežja, ki je tudi prejšnjo nezgodno vrčino omilil. Vse se je lepo popravilo. Za sadje je Vipavska letos uboga kakor zdavno ne. Pač pa obeta trta prav dosti pridelka.

HRVATSKE NOVICE.

Odstop bana? Opozicijsalni madjarski listi so prinesli vest, da je grof Pejaševič podal baronu Fejervaryju demisijsko, češ, da nasprotuje njegovemu prepričanju, da bi v ogrski krizi igral dvoumno vlogo; drugi viri pa poročajo, da je ban izjavil, da ne gre, da bi grof Hedervary vodil za kulisami hrvaške zadeve. Vladni listi pa zatrjujejo, da je vest popolnoma izmišljena.

Napredna stranka v Dalmaciji? "Jedinstvo" poroča, da začnejo s 1. septembrom v Spljetu mladi politiki izdajati polmesenični "Sloboda" kot glasilo nove napredne stranke.

Novo volitve v hrvaški sabor poroča "Obzor", konec oktobra ali v začetku novembra t. l.

Glede glagolice poroča zadrski "Na rodni list", da se dela sedaj nekaj junktim med tem vprašanjem.

Velik požar je upepelil v Lokvah (Gorski kotar) 31. hiš. Tudi nekva oseba je zgorela.

BALKANSKE NOVICE.

Ladja kraljice. Drage, ki so jo nedavno kazali za denar v raznih obdnavskih mestih in tudi na Dunaju, je sedaj v ladjedelnici v Budapešti. Prirejajo jo za prevažanje potnikov med Smederovim in Belgradom.

Atentat na sultana. Carigrad, 17. avgusta. Belgijski poslanik je zaslišal belgijskega anarhista Jorisa, o katerem so poročali turški listi, da je deloma že priznal atentat na sultana. Poslanik mu je prigovarjal, naj vse prizna ter mu zagotovil je za slučaj, da bo popolnoma oproščen in takoj izpuščen. Toda Joris je zatrjeval, da ničesar ne ve in da ga imajo po nedolžnem zaprtve. Iz tega se sklepa, da je bilo prvotno Jorisovo priznanje le posledica turškega vplivanja. Sedaj se z Jorisom lepo postopa ter je dobil večje darilo v denarju.

Kadar pošiljaš novice v staro domovino obrni se izvestno na: FRANK SAKSER 109 Greenwich St. New York.

Nadaljevanje Dobernidgeja z 2. strani.

pijače, radi česar je priporočati, da človek vsaki dan jabolka je. "Well", dejal sem, "mora že tako biti."

Stara je takoj odšla v kabin in se takoj vrnila — s polnim krožnikom najprejšnjih jabolok.

"Kaj pa naj počnem z njimi?" "Poskusi, John! Jabolka so ekscentent, ljubi John. Vse lahko poješ, dragi John, jaz jih imam še plenty. Jej jih, moj dragi sweet endžels John!"

Potem mi je celo jedno jabolko olupila, je zrezala na kosce in mi komadiče s zapeljivim smehom ponudila.

Well, Mister Editor, dasiravno nisem pokusil jabolka, je vendarle funny, da sem kasneje, ko sem prišel k Nacelnu, imel nečak čudni epel-tejst v ustih, tako da sem moral, da ga preženem, piti pošten whiskey, predno sem zamogel piti vino ali pivo.

In oni damu epel-tejst me ves dan ni ostavil. In, Mister Editor, ali zamorete piti Vi seker ali mlieko, ali pivo, ali sodo, ali kavo, ali čaj, ali limenejd ali kake druge fevorit drink, ako ste malo prej jedli jabolka in imate še jabolčni tejst na jeziku? I guess not.

Well, kljub temu, da sem pil vse mogoče drinke in ukazal kot protistrup dejati v cocktaile češnje, pajupelne, alive in pomaranče, trajalo je več ur, predno sem se znebil epel-tejsta. Potem sem odšel v lobby nega uptown hotela (v Manhattan), kjer se večkrat snidem z mojimi emeričen-Yankee-frendis.

Tu sem stal z dvema pri sigarcenterju in sem igral za sigars. Incidenti sem pa džentelmenom povedal da sem večkrat epel-jur in kako je meni koristna.

Nasikrat pravi jeden izmed emeričen-Yankee-frendisov: "There, sedaj imam tudi jaz epel-tejst." Odkli sem, of course, k bari in povžili hitro vsak po jeden whiskey, da smo tako mojemu prijatelju pregnali njegov tejst.

Potem smo se zopet vrnili k sigarcenterju. Ni trajalo dolgo, in že je dobil drugi Yankee-friend znan epel-tejst, radi česar smo morali zopet k bari. In potem so prišli prijatelji iz Bronksa, katerim sem moral povedati o jabolku in vsi so nakrat dobili epel-tejst, kterege so morali pregnati.

Kljub vsemu temu sem pa imel, ko sem fajneli prišel domov, še vedno epel-tejst. Ko sem zaspal, sem imel grozne sanje, da se namreč šikaskim slovenskim anarhistom istotako godi, kakor se je godilo meni večraj; da jim rastejo jabolka iz možgan in grla, radi česar si vedno preganjajo svoj epel-tejst — toda ne s šampanjem, temveč s špiritom in vodo, kateri drinki so bolj sošeljstik, nego kepitičstik. Sanjal sem, da jim taki drinki je preženo nikdar epel-tejsta, radi česar so vedno pijani, čar dokazujejo vsaki teden po enkrat, ko pošljejo svoj iz židovsko-anarhističnih njujpejnov prepisani cimetpejper svojim trinajstim čitateljem.

With rigards, Yours, John Dobernidge, Esq.

V koruzi je našel posestnik Anton Večji pri St. Pavlu pri Celju neko žensko srednje starosti in nezvestno. Ženska je gotovo že dalje časa tam ležala, ker je bila vsa pokrita z mrčesi in črvi. Ker je ni bilo mogoče spraviti k zavesti, prepeljali so jo v bolnico v Celje, a že med potoma je umrla. Njene identitete še niso dognali.

HRVATSKE NOVICE.

Odstop bana? Opozicijsalni madjarski listi so prinesli vest, da je grof Pejaševič podal baronu Fejervaryju demisijsko, češ, da nasprotuje njegovemu prepričanju, da bi v ogrski krizi igral dvoumno vlogo; drugi viri pa poročajo, da je ban izjavil, da ne gre, da bi grof Hedervary vodil za kulisami hrvaške zadeve. Vladni listi pa zatrjujejo, da je vest popolnoma izmišljena.

Napredna stranka v Dalmaciji? "Jedinstvo" poroča, da začnejo s 1. septembrom v Spljetu mladi politiki izdajati polmesenični "Sloboda" kot glasilo nove napredne stranke.

Novo volitve v hrvaški sabor poroča "Obzor", konec oktobra ali v začetku novembra t. l.

Glede glagolice poroča zadrski "Na rodni list", da se dela sedaj nekaj junktim med tem vprašanjem.

Velik požar je upepelil v Lokvah (Gorski kotar) 31. hiš. Tudi nekva oseba je zgorela.

BALKANSKE NOVICE.

Ladja kraljice. Drage, ki so jo nedavno kazali za denar v raznih obdnavskih mestih in tudi na Dunaju, je sedaj v ladjedelnici v Budapešti. Prirejajo jo za prevažanje potnikov med Smederovim in Belgradom.

Atentat na sultana. Carigrad, 17. avgusta. Belgijski poslanik je zaslišal belgijskega anarhista Jorisa, o katerem so poročali turški listi, da je deloma že priznal atentat na sultana. Poslanik mu je prigovarjal, naj vse prizna ter mu zagotovil je za slučaj, da bo popolnoma oproščen in takoj izpuščen. Toda Joris je zatrjeval, da ničesar ne ve in da ga imajo po nedolžnem zaprtve. Iz tega se sklepa, da je bilo prvotno Jorisovo priznanje le posledica turškega vplivanja. Sedaj se z Jorisom lepo postopa ter je dobil večje darilo v denarju.

Kadar pošiljaš novice v staro domovino obrni se izvestno na: FRANK SAKSER 109 Greenwich St. New York.

ČITAJTE NOVO IZŠLO KNJIGO ZDRAVJE!

SLAVNI PROFESOR DR. E. C. COLLINS.

Knjiga je napisana v našem jeziku na lep in razumljiv način — zato naj jo vsak rojak bodisi mož, žena ali dete pazljivo prečita, ker mu bo dele veliko koristila za celo njegovo življenje.

Knjiga piše v prvem poglavju o sestavi človeškega telesa kakor tudi o posameznih organih, za tem o čutilih, o človeški naravi ali temperamentu, spremembi podnebja, hrani in spolnem životu moža ali žene. V drugem poglavju točno opisuje vzroke, razvitek in posledice vseh mogočih bolezni, kakor tudi tajnih spolnih bolezni možkih ali ženskih, zajedno nas ta knjiga poučuje, kako si moramo čuvati zdravje — in v slučaju bolezni, kako se moremo najhitreje in najradikalneje ozdraviti.

Kadar človek prečita to knjigo potem sprevidi kolike važnosti in koristi je ista, zato svetujemo da rojaki skrbje da se bo ista nahajala v stanevanju vsakega rojaka in v vsaki Slovenski družini.

Knjiga ima do 130 strani z preko 50 krasnih slik v tušu in barvah o sestavi telesa, kakor tudi o tajnih spolnih organih.

Ste li zdravi ali bolni pišite po to knjigo! Ako ste bolni, to ma vsak način poprej nego se obrnete na kakega zdravnika ali zdravniški zavod, pišite po to knjigo, v zvezi bodete našli natančno opisano svojo bolezen in uroke radi katerih je bolezen nastopila, ker se potez, ko vam je vse natančno znano, veliko lažje izzdavite.

Zato smo dolžni veliko hvaliti PROFESORJU COLLINSU ker je to koristno knjigo napisal in to temu več ker je tudi preskrbel da se:

20 tisoč knjig zastoj razdeli med naš narod, po celi Ameriki. Zato pišite po knjigo dokler ne poide zaloga onih 20.000. vsak kateri želi knjigo, plača samo poštnino, zato kadar pišete po knjigo priložite pismu nekoliko poštinih znamk, kolikor je potrebno da se plača poštnina — in takoj se vam knjiga pošlje zastoj.

Edino Profesor Collinsu je bilo mogoče napisati tako sijajno in koristno knjigo, ker je ni bolezni, katera bi njemu ne bila natančno in temeljito znana.

Berite knjigo pazljivo in bodete sprevideli kako zamorete v slučaju bolezni najhitreje zadobi nazaj prvotno ZDRAVJE.

Kateri piše po knjigo jo dobi precej in zastoj. Pisma naslavlajte na sledeči naslov:

Dr. E. C. COLLINS, MEDICAL INSTITUTE, 140 W. 34th Street, NEW YORK, N. Y.

POZOR! Rojake, kateri so knjige že naročili, tem potom prosimo, da nam oprostijo da so mogli toliko časa čakali za nje, kajti nam ni bilo mogoče poprej postreči, ker so knjige še le sedaj gotove.

Skušnija učil!
Podpisani naznanjam rojakom, da izdelujem
ZDRAVILNO ČERNO VINO
po najboljšem navodilu, iz najboljših roz in korenin, ki jih je dobili v Evropi in Ameriki, ter iz finega, naravnega vina.
Kdor boleha na želodcu ali prebavnih organih, naj ga piše vedno.
Pošilja se v zabojih po 1 tucat (12 steklenic) na vse kraje zapadnih držav Severne Amerike.
V obilna naročila se priporoča
JOSIP RUSS,
324 South Santa Fé Ave., Pueblo, Colo.

cenjenim rojakom naznanjam, da so
harmonike,
ktere jaz izdelujem, v Washingtonu patentirane za Ameriko. Delo je izredno in solidno. Cene so zelo nizke in sem prepričan, da bodo odjemalci zadovoljni.
Najtopleje se priporoča
John Golob,
283 Bridge St., Joliet, Ill.

Ali hočete dobre postrežbe z mesom in grocerije, tako se obrni na
Martin Geršiča,
401-403 E. Northern Av., Pueblo, Colo.
Tudi naznanjam, da imam v zalogi vsakovrstno suho meso, samreč:
klobase, rebra, jesik, šunke itd.
Govorim v vseh slovenskih jezikih. Priporočim se za obilni obisk.

Math. A. Schauer,
West Blocton, Ala.
priporoča cenj. rojakom Slovencev in bratom Hrvatov svojo staro in občezano
trgovino
za raznovrstno obleko in perilom, čevlji, špecerijo in vsim potrebinami za rudarje. Cene nizke. Blago izvrstno. Postržba točna.
Svoji k svojim!
Op. Pošiljam tudi denarje v staro domovino, ter sem v zvezi z Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

RAB! telefon kadar dospes kako postajov New York in ne veš kake priti k FRANK SAKSER-JU Poklič št. 3795 Cortlandt. in govori slovensko.

RED STAR LINE
Prekomorska parobrodna družba „Rudeča zvezda“
posreduje redno vožnjo s poštnimi parniki
New Yorkom in Antwerpenom * * * * *
Philadelphijo in Antwerpenom
Prevažajo potnike s sledečimi poštnimi parniki:
VADERLAND dva vijaka ton. **KROONLAND** 12760 ton.
ZEELAND 11905 ton. **FINNLAND** 12760 ton.
Pri cenah za medrovke so počiste vse potrebščine, dobra hrana, najboljša postrežba.<

Agitator.

Roman.

Spisal Janez Kersnik.

Bilo je zgodaj zjutraj na starega leta dan 1888... Mrzel veter je brlil po ulicah stolnega mesta ter dvigal goste oblake snega, ki je na tleh pokrival tla. Tu in tam so se pojavile svetilnice, a na nebu so pričale goste zvezde, da bo napočil lep, toda mrzel zimski dan. Ljudi ni bilo veliko po ulicah; zdajpazda se je prikazala kakšna stara ženica izza ovinka in hitela po gladkem tlaku ob hišah dalje proti cerkvi kamor je vabil mali tenkoglasni zvon k zgodnji tihni maši; ali je pa prisopil mlad pekovski učence mimo, s težkim polnim košem na hrbtu, zvižgal in puhal gorke sapo v platen rokavice. Tudi nekliko mlekarje je bilo že videti, ki so prihajale s svojimi vozčki v mesto, gazile sneg in opletajo po njem s kratkimi, visoko izpod-brecanimi krili.

Na širokem dvorišču pred pošto so stali vpreženi sani, in postiljon se je pripravil, da odrine iz mesta. Na saneh pa je sedel v debelo sukno zavito mož, ki se je sedaj z nejevoljnimi glasom obrnil do voznika:

“Bo li kaj, Tine — ali ne bo nič?”
 “Le malo še potrpi, gospod!” je zavrnil oni pohlevno; “še enega moram počakati! Nekega gospoda — od sodišča ali kajli!”

“Katerega?” vpraša potnik rado-vedno.
 “Nov je, nov! Jaz ga še ne poznam pa dejal je, da je knam vremenčen. Prostrca bo dovolj, in s sankami homo tudi rni — da bi le prišel!”

Oni na vozu je zamrmral nekaj nezumljivega v ruto, s katero si je bil ovil vrat na debelo.

“Aha, je že tu!” je dejal vtem Tine ter šel počasi naproti k gospodu, ki se je bližal preko dvorišča.

“Je li moj kovčeg tu?” vpraša prišleca.
 “Da, da, vse je v redu!”
 “Mrzlo bo, mrzlo, prokleto mrzlo!”
 “Oh, saj imate kožuh!” tolaži postiljon.

Vtem je bil oni zlezal na sani in običajno pozdravil sopotnika.

“Kaj pa, Tine? V Borje?” je vprašal naglo ter zavijal noge v kožuh.
 “Tudi.”

“Dobro, dobro! Da nas je le več!”
 Tine je p. gmal svoja konjica in ghu- no zatrobil, da je odneval med visokimi hišami in se čudno razlegalo tako žvenketanje kraguljev. V malo trenutkih so bili iz mesta na široki veliki cesti, kjer so vozniki kazali tir le veliki občestni kaunen in telegrafovi stebri.

Oba potnika sta si vzgala smotki in oni v kožuhu se je obrnil za pet k drugemu v sukni:

“Ste li znani v Borju?”
 “Seveda!”
 “Oh! Veseli me to! Torej so vam tudi razmere tam znane.”
 “Še predobro!” se smeje oni.
 “Umejem, umejem! Vi bivate torej stalno v Borju. Oprostite, da se vam predstavljam: jaz sem vladni koncipist Ruda.”
 “Plemeniti Ruda?”
 “Da, da!”
 “Čul sem že o Vas! A jaz sem koncipient Koren!”
 “Ah! Veseli me, jako me veseli! Koncipient pri odvetniku —”
 “Pri Hrastu!”
 “Oh, znano ime! Pri Hrastu torej Narodnjak, dober narodnjak — to.”
 “Kakor vsi v Borju!”
 “Seveda, seveda,” liti Ruda; “to vse vem; Borje je naroden trg. Veseli me, da pridem tja.”
 Koren je vtem ustni zaničljivo za- tegnil.
 “Vam je li Graščak Meden znan?” vpraša potem naglo.
 “Tudi, tudi! Po imenu! Pa ta —”

“Ni naroden!” se smeje Koren.
 “Ha, ha!” pritrdi oni, ter izkna- vnovič zapaliti svojo smotko, da bi zakril svojo zardelo.
 “Vi ste pač dobro poučeni o naših gosposkih!” omeni vnovič Koren z zbadljivim naglasom.
 “To mora pač biti pri nas! Čemu smo pa politiki?”
 Koncipist v glas je bil nekoliko o- šaben.
 “Kaj pa družba sicer? Kaj gospe? Je li kaj zabave?” nadaljuje potem naglo.

“J, v tem morate biti vendar tudi poučeni? Politika ima mnogo opravi- la s — krili!” se roga Koren.
 “Vi ste dovtipni! Toda — oprostite — v akcijah nimamo take politike!”
 “Škoda! Sicer bi jih še rajši čitali! Smejala sta se oba.

Vtem pa se je jelo daniti. Rdeč svet je legel na širno, s snegom pokrito ravnino, in lahna meglica se je izgub- ljevala proti podnožju daljnjih gora. Debelo ivje se je lesketalo po vejah dreves, predkoma stoječih ob cesti, in sulo ž njih, če je droben škinkovec strčeloz v vršičko. Po cesti pa so se- dale vrane v gostih tolpah se prepletale pred vozom ter se spuščale zopet za njim na tir.

Vse se je godilo tiho; dirajočih konj ni bilo čuti, in sani so brez gla- su smučale po snegu; le kraguljci, pripeti konjema na uzi, so žvenklja- li tanko v jutranji zrak.

Z ravnega, samotnega polja, po ka- terem je tekla izprvega cesta, so dos- peli potniki kmalu v goratejši svet; a hudič strmih klancev ni bilo. Ob cesti pa so se vrstela sela in vasi.

“Imamo li še mnogo pota?” je vpra- šal Ruda zopet po dolgem molku ter globoko zavezal.
 “Da le prebivava prvo postajo; po- tem bo še poldrugo uro vožnje.”

“Vrag, da je ni železnice!”
 “Preskrbite nam jo, vi vladni mož- je!” se smeje Koren.
 “Oh — kaj mi! Vi, vi in vaši po- slane!”
 “Ha, ha, ti nam še poštene počte ne morejo pridobiti. To je vse hum- bug.”
 Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.

V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Bežite, bežite! Kdo bo pa preda- val? Novi kaplan morda — ta je tako nekako hud!”
 “Ne, ne — pa uganite!”
 “Ne morem! Predavanje, to je pri- nas nečuvno,” kliče Kren.
 “Naš notar bo predaval!”
 “Ha, ha, o čem pa?”
 “Ni znano! Pa mož se peča v pros- tih urah z astronomijo. Murda bo o- tem kaj povedal?”
 “Tega ne smemo zamuditi! Tudi Vi ne, gospod koncipist! Videli bode- te borjanske tržane kako učeno se bo- do spogledovali pri tem predavanju. Izvrstna misel! Pa to ste vse izumili v teh štirnajstih dnevih, v katerih mene ni bilo v Borju!”
 A — gospe! Katere gospe pri- hajajo v čitalnico? ustavi koncipist Korenovo čudenje.
 Učitelj je hotel odgovoriti, toda Ko- ren ga je na skrivnem dregnil z nogo.
 “Kako morete povpraševati?” je hitel, da bi preprečil učiteljev odgo- vor. “Rekel sem vam, da vse pride, karkoli šteje k haute volce v našem Borju: glavarjeva gospo, nadzorniko- va soproga in usnarjeve hčerke; fina dekleta in groš je pri hiši; potem pri- hajajo časi graščakinja Medenovka” a propos, saj je morda poznate?”
 “Medenovka? Oh, pravljata je in Nemka — ne li?”
 “Da, da! V mestu je mnogokrat!”
 “Ah, superbe! Izvrstno! Poznam jo.”
 Plemeniti Ruda se je samoljubno nasmehljajal.
 “Potem imamo še Filipino Vrta- čnikovo, postarno gospičko, ki rada igra na čitalničnem odru, toda le mlade vke, akoprem so ji materinske naj- bolj prikladne. In mnogo, mnogo dru- gih gospa in gosposičen.”
 “Bolet, ve ste pozabili!” se oglasi učitelj, ki ne vedel, se li Koren šalil ali ne.
 “Deklece ni doma, gospa pa redko zahaja v Borje,” deje oni.
 “Starejša, Milica, je prišla domov.”
 “Tako?” meni Koren malomarno; “ono, vidite, ta bi bila izvrstna za Vas; lepa mora biti — in bogata bo, da malo takih.”
 “Hvala lepa!” zavrne oni skoro zamerljivo.
 “Potem pa? Žena Vašega šefa —”
 “doktorica!” nadaljuje učitelj.
 “Oh, ta se na z otroki bavi!” zavrne Koren. Pa dejal je to vendar s spočivilnim naslovom, da je koncipist zauden pogledal.
 Doneč glas Tinetovega roga jim se končal pogovor. Dričali so že mimo pr- vih borjanskih hiš in malo nočem se- stavlili pred pošto nasproti čitalnične krčme.
 “Na svidenje — zvečer!” je klical se Koren, ko so se razhajali.
 Dalje prihodnjiš.

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praznikih — saj ste bili pač doma?”
 “Malo, malo! Največ v mestu!” zavrne Koren in predstavi učitelja svojemu sosedu, ki je odzdravil na pol prijazno, napol pa ošabno.
 Vtem je opravil Tine svoj posel in kregel se le še naglas s kmetico, ka- teri ni bilo več prostora na saneh.
 “Molči baba!” se je odrezal konč- no in udaril z bičem po konjih.
 Učitelj si je smehljaje mel ruke in stisnil jih v žep, Koren pa se je z ioničnim smehom obrnil k Rudi:
 “Glejte, tu takoj lahko študirate naše prometne razmere! Častnim ob- čanom Vas bi do takoj volili, ako le obljubite, da boste kaj storili.”
 “Treba, treba res kaj ukreniti!” je dejal oni, samosvestno in se zavil tesneje v kožuh.
 “Necoj bo pa v čitalnici zabava,” se oglasi učitelj s sprejnjega sedeža in potegne nože malo kvišku pod pos- tiljonovo odelo.
 “Oh, tega nisem vedel,” — vz- klikne Koren.
 “Zabava? Beseda?” vpraša vladni koncipist; “pride li glavar tudi tja?”
 “I kaj pa! Vse, vse zahaja v čital- nico, odkar je ‘Leseveren’ umrl. Tako se sučemo na svetu!” se posme- huje Koren, a potem naglo pristavi:
 “A kaj bode vendar nočoj v čitalnici? Tomba, kajli?”
 “Tudi! A najprej — predavanje.”

“Vladni koncipist se je s čudnim po- gledom ozrl v svojega soseda; polovi- ca istega je bila zadovoljnost in pri- trijevanje polovica pa bojazljivo ču- denje. Toda kot moder političen urad- nik ni znil besedice.
 Koren pa itak ni čutil poklicia na- daljevati ta kritični predmet.
 V vasi Groblje je bila prva postaja. Tam je oddajal postiljon pisma, tja namenjena, ter prejel druga za Borja in dalje postaje; tudi nove potnike je rad naložil, ako je bilo le prostora dovolj na vozu. Konj pa ni prepregal; morali so do Borja.

Danas sta čakala dva potnika, da bi prisleda na pošto; mlad mož o- pravljen v tanko vrhno sukno, in pri- letna kmetica.
 “Oh gospod učitelj, kaj pa vi tukaj uganjate? je poklical Koren prvega.
 Ta pa je najprej zlezal na sani po- gosti Tineta; vedel je, da tu velja stara prislovica, da tisti prej melje, kdor prej pride.
 “Izlet smo napravili smoči, izlet! Pa sem se malo zakasnil,” je odgo- voril s hripavim glasom; “drugi so od- šli ekoli polnoči, meni je bilo pa tu bolj všeč. Pri Vodetu — godba, petje! Škoda, da Vas ni bilo. Kako ste se zabavali doma v praz